

1. የእግዚአብሔር መትረፍረፍ በብሉይ ኪዳን ውስጥ

በመጽሐፍ ቅዱሳችሁ ውስጥ ይህንን ጮክ ብላችሁ አንብቡት፤ ዘፍጥረት 12 1-3

ይህንን ጥቅስ በቃላችሁ አጥኑት ፤ ዮሀንስ 10፤10 «ሴባወ ሲሰርቅና ሲደርድ ሲያጠፋም እንጂ ስለ ሴባ ስይመጣም፤ እኔ ሕይወት እንዲሆንላቸው እንዲበዛላቸውም መጣሁ። »

በመቀጠል ስለዚህ ተነጋገሩ ፤ ጌታ በሚልኪያስ 3፤10-12 እርሱ የሰማይ መስኮቶችን

እስከፍተላችኋለሁ በሚልበት ጊዜ እግዚአብሔር ምን ማለቱ እንደሆነ ታስባላችሁ?

ከሚቀጠለው ጊዜ አስቀድሞ መደረግ ያለበት አንድ ነገር ፤ ይህንን የመጀመሪያውን ቀን ጥናት አስደሳች ሆኖ ካገኛችሁት ፤ እንግዲያውስ ከሚቀጥለው ጊዜ አስቀድማችሁ ሌሎች ሰዎችን ብታመጡ ይህንን ጥምህርት ወዲያውኑ ሊጨብጡጥ ይችላሉ።

የተጻፈ የስምምነት /የድጥሎማ/ ሥራ በዘዳግም ምእረሰፍ 28 ውስጥ ለእግዚአብሔር ህዝቦች

በመታዘዝ እንደሚያገኛቸው ተስፋ የተገቡላቸውን በረከቶች በመግለጽ አንድ ገጽ ጻፉ።

በዚህ ጥቅስ ላይ ቃል በቃል ማሰላሰል አድረጉ ኤርምያስ 29፤11

በመጀመሪያዎቹ ሦስት ክፍሎች ውስጥ ፤ ተለዋዋጭ ሁኔታ ከሚታይበት ታሪካዊ እይታ፤ ከጥንት ከአዳም ዘመን ጀምሮ እስከ የዓለም ማጠናቀቂያ እስከሆነው የራዕይ መጽሀፍ ድረስ ካለው የእግዚአብሔር አደራረግ የሚወሰድ ነው። በዘመናት ውስጥ ስናልፍ እግዚአብሔር የመትረፍረፍና የብልጽግና አምላክ እንደሆነ በተለይም የእርሱ ህዝቦች ወደ እርሱ አቅርቦትና ፍላጎት ሲገቡ ማየት ፍላጎቱ መሆኑ ወደሚታወቅበት በጣም ግልጽና ፍጹም ወደሆነ መደምደሚያ በድፍረት ልንመጣ እንችላለን።

በመዝሙር (119፤130) መጽሀፍትን ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ በምንመለከትበት ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ቃል መግቢያ ብርሃንን የሚያመጣ ሲሆን ፤ የእግዚአብሔር ቃል እውነት የእርሱ መትረፍረፍ፤ የእርሱን አቅርቦት ወደሆነው ህዝቦቹ እንደሚገቡ ለማረጋገጥ ያለውን የእርሱን መልካም ፈቃደኝነትና ችሎታውን ይገልጻል።

በመጀመሪያ ምድር በእንስሳት፤ በተክሎች፤ በእጃቶችና በዘፎች አቅርቦት ተቀርጾ ነበረች ሲሆን እንዲሁም በዘፍጥረት 1፤27-31 አዳም ይህንን እጅግ የተትረፈረፈ እርስት እንዲገዝና በቁጥጥሩ ስር እንዲያደርግ ሃላፊነት ተሰጥቶት እንደነበር እናያለን።

ዓለም ለእግዚአብሔርና ለእርሱ ህዝቦች ለመደሰቻነት ተቀርጾ እንደነበር የሚታወስ ሲሆን ፤ ይህ በእርግጠኝነት ለሰይጣንና ለተከታዮቹ የተቀመጠች አልነበረችም። የሁን እንጂ የሰው ውድቀት የሰይጣንን መግባት የሚያሳይ ሲሆን የእርሱም ጉጉት የነበረው ለመስረቅ፤ ለመግደልና ለማጥፋት ሲሆን እናም ውድና ያመረ የነበረው አንዱ እርስት አሁን በእጅህና በአሜካላ የተሞላ ሆነ። (ዘፍጥረት 3፤17-18)። ይህ ከረጅም ጊዜ በፊት የጀመረው ውጊያ እስካሁንም የቀጠለ ሲሆን ኢየሱስ እኛን ለህይወት፤ ለጤንነት፤ ለብልጽግናና በሁሉም ነገር ደህና እንድንሆንልን ሊያዘጋጀን የመጣ ሲሆን ነገር ግን ሰይጣን እርሱ ታችንን ሊሰርቅና እንደመጣ በተናገረበት ጊዜ ምሳሌን ሰጥቶናል። (ዮሐንስ 10፤10) ።

እግዚአብሔር ለአብራም ከሰጠው ከሰባቱ አንዱ በሆነው፤ ይህም ሁሉንም ባማከለው በቅድሚያ አብራምን በመባረክ፤ ከዚህም በአብራም ውስጥ መላውን ኣለም ለመባረክ በሆነው ፍላጎቱ እንደቃል ኪዳን አምላክነት ተገልጦለታል ። (ዘፍጥረት 12፤1-3) ። ይህም በመጀመሪያ ለአዳም ተሰጥቶት የነበረውን ዓላማውን ለመፈጸም አንድን ሰው ባገኘ ጊዜ

በአበርሃም ውስጥ ታይቷል። ስለሆነም እግዚአብሔር (በዘፍጥረት 15፡1፤ 17፡3-6፤ 18፡17-18፤ 22፡17) አብርሃም ከመሞቱ አስቀድሞ (በዘፍጥረት 24፡1) ለእርሱ እንደተናገረው ለበረከታ ተጨማሪ ጊዜያት ያረጋገጠለት ተስፋ አብርሃምን ለመባረክና (ፍጹም በሆነ ሁኔታ ዓለምን ለመባረክ) የነበረው የእግዚአብሔር ፍላጎት ከፍተኛ ነበር።

ወደ ሙሴ ዘመን በምናልፍበት ጊዜ የእግዚአብሔር ህዝብ (የአብርሃም ዘሮች) ምንም እንኳን እነርሱ አስካሁን ድረስ በምርኮ የነበሩ ቢሆኑም እግዚአብሔር ለአብርሃም ወደገለጠለት ህልምና ወደ ዓላመው ውስጥ መግባታቸውን እናያለን (ዘጸአት 1፡7)። ልክ አዳም ትልቅና እጅግ የተትረፈረፈ እርስት ተሰጥቶት እንደነበረ ሁሉ ፤ ሙሴም እንዲሁ ተመሳሳይ ግብ የታለመለት የተትረፈረፈችውን ምድር በፊቱ ተሰጥቶት ነበር። (ዘጸአት 3፡8)፤ አብርሃምም ደግሞ (በዘፍጥረት 12፡6-7) ተሰጥቶት እንደነበረው። እግዚአብሔር ለአብርሃም (በዘፍጥረት 15፡14) የሰጠው ተስፋ እውነተኛ መሆኑን ለማሳየት እስራኤላውያን ከምርኮ ሲወጡ እንደ ድሃ ሳይሆን ግባጻውጠያንን በመበዝበዝ ወጡ። (ዘጸአት 3፡21-22፤ 12፡36)።

በዚያን ጊዜ የተስፋይቱን ምድር እስራኤላውያን እንድንገቡባት ለማዘጋጀት እስራኤላውያን ልክ በግብጽ እንጠፉት ጊዜ መምድረበዳ እንድዞሩ ተገድደዋል ። ምንም እንኳን ሁኔታዎቹ የእግዚአብሔር ፈቃድ ሙልአት የሆነበት ጊዜ ባይሆንም፤ ህዝቡን ለማዘጋጀት የእግዚአብሔር ጸጋና ምህረት እስካሁንም ከእነርሱ ጋር ነበር። ፤ ከሰማይ የሚወርድላቸውን ምግብ፣ የልብሳቸው አለማለቅ፤ ምንም እንኳን በምድረበዳ ቢዞሩም በጉዟቸው ሁሉ የጫማቸው አለማለቅ የመሳሰሉትን በመከናወን ላይ የነበሩትን ተኣምራቶች ተለማምደዋል። (ዘዳግም 8፡4 እና 29፡5 በተከታታይ ፤ ለእነርሱ ልትሆን የነበረቸው እርስታቸው ወደአእምሯቸው ተመላልሳ ትመጣ ስለነበር ወደ እግዚአብሔር አቅርቦት ሙልአት ይገቡ ዘንድ ጫና ነበረባቸው። (ዘዳግም 5፡33፤ 6፡10፤ 8፡10 እና ኢሆሱ 1፡8)። በዘዳግም 28 ውስጥ ለእግዚአብሔር ህዝብ ድህነት እርግማን እንደነበርና መትረፍረፍ ደግሞ የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደነበር የምናይ ሲሆን ፤ ይህ ምእራፍ ለህዝቡ የእግዚአብሔርን መልካም ዓላማ በግልጽ የገለጠ አይደለምን?

ሰሎሞን ከዚህ በፊት ኖረው ከነበሩት ሰዎች ሁሉ ይልቅ የተቻለውን ያህል ምናልባትም የመጨረሻ ባለጸጋ ሰው ሆኖ የታየ ሲሆን የዚህ ምክንያት የነበረውም እግዚአብሔር እርሱን አበልጽጎት ስለነበር ነው። በ1ኛ ነገስት 10፡14-29 ሰሎሞን ስለጥበብ የጠየቀ ሲሆን ፤ ነገርግን እርሱ በምሳሌ 3፡16 በኋላ ላይ እንደሚገልጽልን (እርሱ መጽሀፍትን እንደጻፈ አስታውሱት)፤ ማንም ጥበብን የሚፈልግ ባለጸግነትን እንድሁም ክብርን ያገኛለል። እንዲያው ለራሳችሁ ውጤቱን በ1ኛ ነገስት 10፡14-29 ተመልከቱ። ስለጥበብ ለመናገር ፤ የጥበብ መጽሀፍት የሆኑት የኢዮብ ፤ የመዝሙር፤ የምሳሌና መክብብ መጽሀፍት ምን ያሳያሉ? መልካም፤ ምንም እንኳን ፈተናዎቹና ችግሮቹ ቢኖሩበትም ፤ ኢዮብ አንድ ጊዜ እንደገና ይልቁንም ከመለኪያ ባለፈ ሁኔታ ብልጽግናን እንደሚያውቅ በሁሉም ላይ ማጠቃለያ የነበረው የእግዚአብሔር ቃል በኢዮብ 42፡10-16 ይገልጻልናል። ሌሎቹ ጥበብ መጽሀፍት ለራሳቸው እንደሚናገሩት ከሆኑ፡-

መዝሙር 25፥13 « ነፍሱ በመልካም ታደራለች፤ ዘረም ምድርን ይወርሳል። »

መዝሙር 35፥27 « ጽድቁን የሚወድዱክት ደስ ይበላቸው ሐሴትንም ያደርጉ፤ የባሪያውን ሰላም የሚወድድ እግዚአብሔር ታላቅ ይሁን ዘወትር ይበሉ። »

መዝሙር 128፥ 2 « የድካምህንም ፍሬ ትመገባህ፤ ምስጉን ነህ መልካምም ይሆንልሃል።»

ምሳሌ 10፥22 « የእግዚአብሔር በረከት ባለጠጋ ታደርጋለች፤ ኀዘንንም ከእርስዋ ጋር እይጨምርም። »

ምሳሌ 13፥21 « ክፉ ነገር ኃጢአተኞችን ያሳድዳቸዋል፤ ጻድቃን ግን መልካሙን ዋጋ ይቀበላሉ። »

መክብብ 2፥26 « እርሱም ደስ ሰሚያሰኘው ሰው ጥበብንና እውቀትን ደስታንም ይሰጠዋል፤ ስኃጢአተኛ ግን እግዚአብሔርን ደስ ሰሚያሰኘው ሰው ይሰጥ ዘንድ እንዲሰበሰብና እንዲያካማች ጥረትን ይሰጠዋል። ይህም ደግሞ ከንቱ ነፋስንም እንደ መከተል ነው። »

በባቢሎን ምረኮ ዘመንም እንኳን ቢሆን ፣ እግዚአብሔር እንደገና እንደሚመሰርታቸው እርሱ ለእነርሱ ያለውን መልካም እቅድና ፍላጎት የሚናገሩ ነቢዮች በህዝቡ ፊት እነስቶላቸዋል ። የእግዚአብሔርን መልካምነት ለማሳየት ሰዎች ዘወትር ኤርምያስ 29፥11 የሚጠቅሱ ሲሆን ፣ ይህም በፍጹም እውነተኛ ቢሆንም ነገር ግን ደግሞ ይልቁንም ለተማረኩ፣ አመጸኛ ለሆኑ ህስቦች « ስክናንተ የማስባትን ስላብ እኔ እውቃሰሁ፤ ፍጻሜና ተስፋ እስማችሁ ዘንድ የሰላም ስላብ ነው እንጂ የክፉ አይደለም » በማለት በጌታ ሲነገራቸው የበለጠ እውነትና ጠቃሚም ነው። በመጨረሻም ፣ ከባቢሎን ምርኮ በኋላ ፣ በብሉይ ኪዳን የመጨረሻው መጽሀፍ የመጨረሻው ምእራፍ ውስጥ እግዚአብሔር የሰማይ መስኮቶችን ለመክፈት እንደሚችልና ህዝቦቹ በዚያ የሚገረሙበትን በረከት እንደሚለቅቅላቸው በመናገር እግዚአብሔር ህዝቦቹን ሲበረታታቸው እናያለን።

ስለሆነም ቀደምት ከሆነው ከመጀመሪያው የብሉይ ኪዳን መጽሀፍ ከመጀመሪያው ምእራፍ እስከ የመጨረሻው መጽሀፍ መጨረሻው ምእራፍ፣ ከኤደን፣ እስከ ግብጽ፣ እስከ ምድረብዳ፣ እስከ ከነዓን፣ ይልቁንም እስከ ባቢሎን ድረስ እግዚአብሔር የእርሱን መትረፍረፍና ብልጽግና ለኀዘቡ ሲያሳስባቸውና ሲያበረታታቸው እናያለን።

የጸሎት ቤት በጣም ድሀ ለሆኑ አገሮች

ለአፍጋኒስታን ጸልዩ

22.720.000 98.8% እሰላም ህዝቦች በጦርነትና በረሀብ የተጎዳች

በአሁኑ ጊዜ ለወነወጌል እየተለወጡ ነው